

HRVATSKA RIJEČ

Predplata: na tromjeseč 3 Kruna.
na godinu 6 Kruna.
Pojedini broj stoji 6 para.

Izlazi sriedom i subotom

Oglasi, probna pisma, za-
hvatit itd. tiskaju se po 30 para pet redak,
ili po pogodbi.

Poslie izbora.

Preksinoć završeni su uži izbori.
Hrvatski kandidat Dr. Ante Dulibić dobio je ukupno 3825 glasova, t. j. 560 više nego li pri prvim izborima.

Kandidat Dr. V. Ilijadica odstupio je od kandidature 2-3 dana prije užeg izbora, i dobio je gdje i gdje tek po nekoliko glasova.

I tako je na užim izborima gotovo *jednoglasno* izabran zastupnikom na Carevinsko Vijeće u ovom izbornom srežu Dr. Ante Dulibić.

Kako smo uvijek predviđjali i jamčili, ime Dr. Dulibića moralo je da pobijedi, jer je to ime ovoga puta značilo mnogo. U tom imenu nije samo sačuvana narodna čast, u tom imenu nije samo utvrđena pobjeda hrvatstva, već je u tom imenu osvećena i pravda, osvećena je čast ljudi, koji u Šibeniku stoje na čelu Hrvatstva.

Narod je ovoga puta progovorio glasno i otvoreno; on je svojim pravoricom srušio, oborio sve one puste podvale, sve one grozne klevete izmišljene jedino u svrhu predizbornog rovanjenja. Na poštenje ljudi, koji su za hrvatstvo i dobro naroda uvijek radili i trpjeli, na poštenje ljudi, koji su se složno digli proti svima, koji su proti hrvatstvu i proti dobru naroda, bile su nabacene najteže osvade; sve se je proti tim poštovnim ljudima pokušalo, sredstva se nisu birala.

Uzprkos svemu tomu pobijedila je i opet istina. Proti toj istini bio je nemoćan svaki nizki pokušaj; protivnici te istine su podlegli, jer su ili podupno poraženi pali, ili strepeć pred porazom za vremena bacili kopje u ledinu i odrekli se borbe.

Tako se događja uvijek, kad se proti poštenju i značaju, kad se proti jednoj zdravoj ideji podignu politički mešetari i politički bezimjenjaci, kojima je samo do ambicije, do položaja, do namećanja.

Ti su ljudi ovog puta dokazali da drže vrlo malo i do naroda, da taj narod upravo omalovažuju; oni su mislili da će svojim bučnim frazama, svojim izkrivljivanjem stvari i činjenja, svojim napadanjem na poštenje boljih i poštovnijih ljudi odvrnuti odmah narod od njih, da će ga odmah k sebi privući, kao da taj narod nije sposoban sam suditi, sam razlučivati dobro od zla, kao da narod ne vidi i ne razumi ništa. Oni su se jednostavno titrali narodnim razborom, misleći da je taj razbor slab i zavodljiv. Prevarili su se. Mi smo nasuprot uvijek mnogo držali do narodnog razbora i do narodnog suda, i držat ćemo do njega uvijek, jer znamo da taj sud ne može pogriješiti i da je neumoljiv i da je neopoziv. A pošto do tog narodnog razbora i suda toliko držimo, naravno je stvar da je cijelo držanje, cijeli rad naših ljudi odgovarao uvijek pravim željama i pravim potrebama naroda.

To je narod uvidio, to je narod potvrdio i prekojučer, kad je svojim zastupnikom izabrao čestitog, umnog i radišnog Hrvata D.ra Antu Dulibića.

Mi čestitamo narodu na njegovoj svijesti, na njegovoj pronicavosti, čestitamo mu, što je još jednom srušio protivnike, koji su se bili urotili proti hrvatstvu Šibenika i kotara i proti poštenju i značaju ljudi, koji se za to hrvatstvo priegornu i vitežki bore; čestitamo narodu što je dokazao, da su već nemogućne za sva buduća vremena sve spletke, sve varke, sve klevete, svi pokušaji bilo kojeg neprijatelja i što je dokazao, da mu je nadasve mila istina, obrana svog hrvatstva i obrana poštenja.

D.r. Antu Dulibiću čestitamo što je izabran od naroda, koji je tako duboko shvatio i izvršio svoju otačbeničku, ljudsku i građansku dužnost.

Prekučerašnja pobjeda hrvatstva otvorila je za stalno oči mnogima, koji su nehotično do prekučerja bludili u tminama, a oni koji su tminu volili i širili ju, jer im je to u račun išlo, uvjerit će se još jednom, da je tmini teško predočiti svjetlost, koja ide uvijek samo pred istinom i pravicom. Prekučerašnja pobjeda mnogima će biti doduše gorka pouka, ali ujedno za stalno i najveći poticaj na onaj rad, koji može da svede Hrvate Šibenika i okolice dovede na jedan isti put, na onaj put koji vodi

samo jednom cilju: slobodi i ujedinjenju domovine hrvatske.

Samo u radu za tu veliku misao možemo se naći svi skupa, svi složni, svi braća, svi pravi sinovi naroda hrvatskoga.

Naša je želja, da prekučerašnja pobjeda bude i početak i zalag tog zajedničkog patrio- tičnog rada, i u to ime kličemo;

Živio hrvatski zastupnik Dr. Ante Dulibić!

Tko je pobedio?

Nije pobedio čovjek, nije pobedio skup ljudi, nije pobiedila ničija osobna volja, — pobiedila je jedino *hrvatska misao*.

Proti toj hrvatskoj misli, čistoj, prekaljenoj i nepopustljivoj, bila se urotila dva protivnika. Jedan otvoreno, a uz toga prionuše stari dušmani imena hrvatskoga; drugi potajno, a da ta njegova protivnost ne bude otvorena i pokudna, zaogrnuo se zabješivim plaštom lažnog, demagoškog pravaštva, znajući da samo tako može zaći na izbornu poprište.

Otvoreni protivnik pokazao sa je ipak u najvećem jeku borbe čovjekom, koji barem se- be štije; položio je oružje u času, kad je vi- dio, da mu je borba suvišna i da će se naj- jači i najveći dio naroda odlučiti za čisto hrvatstvo i čisto poštenje, proti kojemu je voje- vao u obmani, da je narod još tup i nezreo za ovakove odlučne borbe.

Potajni protivnik ostao je do kraja, do zadnjeg časa vjeran svojoj čudi, svojoj nedič- noj ulozi. Pun samoumišljenosti, pun ambicije i mržnje, on je — ako se malenkosti mogu uz- porediti veličinama — hotio zasjesti između dva ratujuća tabora kao odlučujući čimbenik isto onako kako je Napoleon zasjeo medj dva vie- ka i stavit se u pozu odlučujućeg sudca, čiji glas mora da svak pokorno i ponizno posluš- a.

Zaogrnut plaštom lažnog pravaštva, oru- žan programom, nad kojim se kočio uzklík: *Živila stranka prava!* on je izašao u izbornu borbu s planom, nad kojim je ruka sudbine upisala sitnim, sitnim slovima užasnu riječ: *Poraz*.

I potajni je protivnik pao, poražen, zgnje- čen. Nad njegovim raspapom ukočila se božica odmazde i prugljivim smieškom gleda u prazni prostor.

Hrvatska misao, misao slobode i ujedi- njenja domovine hrvatske, proti kojoj je ne- moćan svaki njezin protivnik, makar bio po- pudrpt od svih mogućih dušmana, doživjela je novo slavlje. Ta misao, kao drevni hrast, zaliven krvlju i znojem tolikih pokoljenja, pružila je snažno svoje korijenje duboko i daleko u na- rodnu, i ona je odolila, odoljeva i odoljevat će i unapried svim vihorima, svim nepogodama. Izpod tog drevnog hrasta, skupila se već to- lika vojska naroda, da mu već nikakov nar- srtaj, nikakova navala nikakov dušman ili divljak ne će moći nauditi. On će se ponosito i uzgo- rit sve dalje i dalje razvijati, njegove će se grane širiti i širiti, dok svojim debelim hladom ne pokrije i ne okriepi cijeli hrvatski narod. U tom ugodnom hladu orit će se tada samo jed- na premila i preugodna riječ, riječ — hrvatska, a sve što je tudje, sve što je nametnuto, sve što je dušmansko morat će da bježi iz tog hlada i da se sprži na suncu, na goloti kamenja preko praga naše hrvatske vlastitosti.

Borba je život. Borbom se samo ljudi i narodi jačaju i postaju izkusni i sposobni da od sebe odaleče sve pogibelje. Zadnja borba najbolje nam je dokazala, koliko se zlo od na- roda može odvrnuti, kad ga po ljudima po- štenim i poštovnim vodi jaka i zdrava misao.

Hrvatska misao mora da živi, jer dok on- ta bude živjela, živjet će i narod hrvatski. Za tu misao treba da se oduševiš svak, za tu mi- sao treba da svak *iskreno i poštrovno* radi, pa će ona neprestano slaviti sjajne pobjede, kao što je slavila i na 23. ovog mjeseca.

Svi se samo za nju zagrijmo i bit ćemo svi bez razlike njezini vojski. Onda medju na- ma ne će bit sporova, ne će bit mržnje, ne će bit namećanja, onda će ona svestrano po- biediti, onda će hrvatski narod bit svoj, slobod- an i ujedinjen u svojoj, slobodnoj i ujedi- njenoj domovini Hrvatskoj.

Tko je pravi, iskreni sin svoga naroda i svoje domovine, nač će se svugdje i vazda u jednom taboru, u taboru hrvatske misli; tko tak- kav nije, ostat će uvijek izrod, bit će uvijek nje- zin protivnik, ali je pobiediti *ne će nikada*, jer će imati proti sebi najjači i najbolji dio naroda, kao što je to bilo preko tek — dovrše- nih izbora.

Hrvatska je misao pobjedjivala u prošlo- sti, ona je pobiedila ovih dana, ona će pobie- diti vazda i unapried.

Ljudi, koji za nju rade, koji se za nju žrtvuju, brati će uvijek pobjedne lovorike, a nje- zini protivnici bit će uvijek poraženi i zgnječeni!

Hrvatsko slavlje.

U četvrtak večer, po dovršenim izborima, kad se već po privatnim vijestima saznalo u Šibeniku, da je dični Dr. Ante Dulibić dobio ukupno 3825 glasova, oduševljenje i radost na- roda postigla je vrhunac u impozantnome iz- kazu, koji je uzledio bez ikakvih priprema. Stotine i stotine naroda sađoše u grad i sku- piše se izpred „Sokola“, koji je već preko cie- log dana bio sav izkičen trobojnicama, a u večer krasnim prozračnicama na svih devet pro- zora. Dohrlise u ladjama i čestiti Mandalinjani, vjerni, bratski učestnici svakog šibenskog slav- lja; dohrlise i oni pod trobojama i pridružise se povorci, koja se okolo 8 sati izvila od „So- kola“ obalom predvođena „Šibenskom Glaz- bom“, koja je udarala vesele narodne koracni- ce. U tili čas bila je cijela obala prekrivena veličanstvenom povorkom, koja je krenula sve do u dno Dóca, a onda ušla preko trga Ba- zilike u grad. Tu na trgu pridružilo joj se o- pet mnoštvo naroda i do malo su sve gradske ulice odzvajale, odjekivale urnebesnim, gromo- vitim poklicima Dr. Dulibiću, načelniku Krste- lju, „Hrvatskoj Rieči“, slobodnoj i ujedinjenoj Hrvatskoj, stranci prava, svjestim Hrvatima, Starčeviću, Kvaterniku itd., a uz te pokliče o- rile se i rodoljubne pjesme: „Malena je Dal- macija“, — „Liepa naša“, „Živila Hrvatska“, „Zastave se naše viju“ itd.

Uz klicanje, pjevanje i sviranje glazbe po- vorke je, kako je napredovala sve više rasla. Na Poljani mogla se tek dogladati sva njezina dužina, tu je bilo najljepše gledati onaj odušev- ljenji, razdragani narod, obasan svjetlom ben- galične vatre, okružen trobojnicama, kako u zanosu, u izlievu svoje radosti kliče, pjeva maše, i koraca dostojanstveno, skladno, pono- sito, bez ikakova izazivanja, bez ikakve uvrede protivniku. Sa kitnog našeg Šubičevca pozdra- vjali su povorku vatrometi, leteci visoko i da- leko zrakom. Okolo 9 sati povorka je stigla opet pod „Sokol“ i tu se razlilo cijelo to im- ponentno mnoštvo po celom prostoru izpod „Sokola“, po cesti, po obćinskom perivoju.

Kad su se slegli neprestani poklici, kad je nastala podupna tišina, sa slara Sokolske zgrade progovorio je biračima i narodu naj- povor novoizabrani zastupnik D.r. Ante Dulibić. Prikazao im je znamenitost pobjede, jer da je tog dana pobiedila hrvatska misao. Zahvalio im je na učinjenom izkazu pouzdanja, koji je ujedno izkaz pouzdanja svim ljudima, koji u Šibeniku stoje na čelu hrvatstva i na narodnoj upravi. Preporučio im je uztrajnost i slogu za buduća vremena, te međusobnu ljubav. Završio je uzklíkovi: *Živila Hrvatska!* *Živio Šibenik!* *Živio Njegov govor bio je izprekidan svako toliko burnim odobravanjem, a na koncu prilivačen je njegov završni poklik urnebesnim silnim klican- jem: Živila Hrvatska!* *Živio Šibenik!* *Živio zastupnik D.r. Ante Dulibić!*

Poslie Dr. Dulibića progovorio je načel- nik Dr. Krstelj, kratko, ali muževno, jezgrovito. Reče: *Bili su izbori. Bila su dva nasrtaja. Bila su dva protivnika. Jedan otvoren, drugi iza ledja. Jedan je pao, drugi položio oružje!* — Na te riječi nasto oduševljenje, gromovito klicanje: *Živio Dr. Ante Dulibić!* *Dr. Krstelj u nastavku svog govora predočio narodu, kako Hrvate će- kaj još teže borbe, ali da ih te borbe ne imaju plašiti, jer sviestan narod mora da po- biediti, kako je i do sad pobiedjivao. Prepo- ručio mu ljubav, jer je ljubav ona, koja priteže i osvaja. U ljubavi, u radu za Hrvatsku nači*

će se svi hrvati uvijek složni kako svugdje tako i u Šibeniku i u kotaru, a onda će po- bjeđe nad zajedničkim dušmanima hrvatskog imena biti uvijek zajamčene, i dušmana će hrvatskog nestati u Hrvatskoj. Preporuča na- dalje narodu, da se podnese skladno i dostoj- janstveno, bez izazivanja, bez uvreda, jer i protivnika treba ljubiti i ljubavju osvojiti ga za i- stinu. Završuje i on poklikom; *Živila Hrvatska!* *Živio Šibenik!* — Ponovno dugotrajno, silno klicanje: *Živila Hrvatska!* *Živio Šibenik!* *Živio načelnik D.r. Krstelj!* *Živio zastupnik D.r. Ante Dulibić!*

Zatim je „Šibenska Glazba“ krenula opet obalom i gradom, a za njom dio naroda, dok je drugi dio ostao u Sokolu.

Tu su novoizabranome zastupniku Dr. Du- libiću priredjene srdačne ovacije. Svi su mu tu pristupili redom na čestitanje, u čemu nije uz- manjkao ni krasni spol. Na pozornici u dvora- ni sastavio je zbor djevočica, koje su nepre- stano pjevale domoljubne pjesme. Preko čestita- nja zastupnika su sa svih strana neprestano posipali cviećem. Pri koncu bio je dvaput po- dignut sa zemlje od sokolaša i nošen dvorano- mnom usred zanosnog klicanja, koje je trajalo još dugo i onda, kad je Dr. Dulibić bio već izašao iz dvorane. Okolo 10 sati odpratiše ga gospodje, gospodjice i svi koji su još bili o- stali u „Sokolu“ do njegova stana.

Okolo 10 $\frac{1}{2}$ žulo se još s mora pjevanje vrlih Mandalinjana, koji su se ladjama vraćali u svoje selo.

Na „Sokolu“ još su se mogli čitati sa prozračnica razsvjetljeni trobojni napisi: *Živio zastupnik Dr. Ante Dulibić!* — *Napred tako sve uz gesto Bog i Hrvati!* — *Živila sloboda hrvatskoga naroda!* — *Živila Hrvatska i njezina prava!* — *Slava Šibeniku ponosu Hr- vata!* — *Živili svi svjestni Hrvati!* — *Nap- red tako od pobjede do pobjede!* — *Du- šmanstvo nek pada, Hrvatstvo nek vlada!* — *Svaki pravaš kliče danas: Živio Dr. A. Du- libić!*

U gradu na mnogim mjestima i kućama još se i danas viju trobojnice. Hrvatsko slavlje preksinoćne večeri ostat će za dugo svima u najljepšoj uspomeni, jer je bilo proniknuto sa- mo iskrenom, čistom radošću, iskrenim odušev- ljenjem radi pobjede hrvatske misli.

Zaključujemo ovaj površni opis uzklíkovi: *Živio zastupnik Dr. Ante Dulibić!*

Izpadak izbora u brojkama.

Na izborima od 14 o. m. j. imao je

Dr. Dulibić	Dr. Ilijadica	Marko Stojić
3275	2540	1083

dakle Dr. Dulibić imao je više od Ilijadice 735, a od Marka Stojića 2192 glasa,

Na izborima od 23 o. m. Dr. A. Dulibić je dobio glasova 3825, to jest više od Ilijadice 1285.

Ove brojke dokazivaju da je Dr. A. Du- libić bio pobjedio ogromnom većinom glasova i u slučaju da je protivnik izašao na uže izbore. A to je bilo za stalno, jer da je borba bila, bilo bi još naših preko 500 glasova. Mi smo naime činili ostati kod kuće cijeli Perko- vić — Slivno, te nismo razvili agitacije u svim odaljenim selima, pa ni u gradu, jer i u gradu, nije mnogo naših glasovalo. U Tiesnom da je bilo borbe, bilo bi još glasovalo preko stotine.

I Rogoznice nam još preko izbora brzo- javljali hoće li pristupiti u većem broju. Odgo- vorilo se da ne treba. Isto tako u Prvičima nismo htjeli micati naše. Da je bilo potrebe i u Zatonu bi ih bilo još barem stotinjak.

Sve ovo dokaziva da smo mogli već prv- im izborom pobiediti oba protivnika, da smo počeli za izbore ranije i sustavnije raditi. U svakom slučaju u užim izborima naša pobjeda bi bila, da je bilo borbe, sjajna, to jest, mi bismo bili dopri preko 4000, a protivnik bi bio imao oko 2000 glasova.

Dakle Ilijadica je spasio barem vanjštinu kad se povukao.

Marko Stojić ne može o sebi ni to ka- zati. *On je imao u gradu Šibeniku sa se- lima Zablacem, Mandalinom, Krapnjom,*

Vrplovec, Jadrtovecem, Danilima, Perkovićem, Dubravom, Bilicam u sve 123 glasa.

A to je grozan poraz koji je on i zaslužio. A pri svemu tome porazi hito je još da pazari tobož u ime svojih pristata tobožnjih pravaša.

Nego ipak znalo se kako stoji sa tim pravaštvom na primjer u Primošenu, znalo se da je Marko Stojić prikupio tu i tamo nešto glasova u ime najgnusnijih kleveća i ogovaranja, a ne u ime pravaštva i s toga, on s nami nije mogao pazariti. Mi smo ga jednostavno odbili. On je onda dao svojim slobodne ruke da glasuju za koga hoće.

I u istinu većina ga je poslušala t. j. nije za Dulibića glasovala, a jedan dio je bio pripravan glasovati za Iljadicu, pače mu se nudio. Tko kaže dakle da je izboru D.ra Dulibića pomoglo držanje Stojića ili njegovih brojeva taj vara, taj laže. Pristaše Stojića možemo podijeliti u dvije vrste. Jedni su bili klevećama predbiveni i ovi, a njih je najveći broj, ne znadu ni što je hrvatstvo ni što je pravaštvo, pače ne trpe ni hrvatsku trobojnicu. Manji dio, kao oni iz Murtera, i Bešine, bili su zavedeni pod imenom pravaškim, ali ovi su odmah razumjeli igru i izvršili su svoju dužnost uzprkos namjeri i želji Stojićevoj.

Na ove izbore još ćemo se osvrnuti, a za sada samo kažemo da pobjedu ne možemo ničijoj pomoći zahvaliti, nego da smo pobjedili uzprkos svim mogućim neprijateljima, i proti volji i proti želji tobožnjih saveznika. Pače možemo kazati, da su nam ti tobožnji saveznici na svaki način otežavali borbu, a i „Hrvatska Kruna“ može se pohvaliti da nije u tom bila najzadnja.

Nego o tomu porazgovorit ćemo se drugom zgodom.

Iz izbornog raboša.

Na izborima se je dokazalo da je upliv talijanskih vodja vrlo relativan. I ako su oni držali da je nepošteno, umješat se u borbu, koja se njih ne tiče, te prama tome odlučili pasivnost, pristaše se toga nisu držali. Kao uvijek i ovoga puta prekršili su pasivnost Kuzmić, Cace i Meneghelli.

Kuzmić je zaboravio da ima dva zeta hrvata, od kojih jedan je brat zastupnika Dulibića, pak mu je delikatnost namećala da se ne prti u tudje posle.

D.r Cace htio je da izradi svoj položaj kao liečnik radničkog društva i „Sufida“, te je uplivao na nesvjestne da glasuju proti D.ru Dulibiću.

Što da rećemo o Meneghelli? Dućan tvrde Inchiostri izgledao je kao izborni lokal za agitaciju. Bilo je česova kad su naši bili tako uzrujani i htjeli pridrieti u dućan. Ta uzbudjenost proti Meneghelli i danas još traje

a naši vodje imadu ne malo posla, da je stišaju. Nama je poznato da tvrda Inchiostri nije imala a niti ima razloga da bude proti D.ru Dulibiću, te je žalostno da je njezin glavni monak agitirao na način, da je svet mislio da je to po nalogu braće Inchiostri. Nego i ova je prošla, a mi smo opeta nešto naučili. Naši ljudi morali bi se kaniiti i liečnika i dućana, odkle se bez razloga toliko mrzje siplje na sve što je hrvatu sveto.

Mi smo naučili da dok Cace bude imao upliva na radnike, ovi će uvijek biti proti nama. Da u buduce toga ne bude, mi ćemo u strojiti odmah našu radničku zadrugu, gdje će se očuvati što je naše i upućivati radnika da ne bude ratilo ničije mrzje, ničije osvete, koja nit je polučila niti će polučiti cilja. Interesi zadnjeg liečnika u Šibeniku nisu interesi naših radnika.

Kleveta posijana od protivničkih agitatora u Primošenu proti D.ru Dulibiću bila je tako paklenski izmajstovena, da je pod njezinim dojmom i pod uplivom onih, koji je nisu po svojoj dužnosti htjeli ništa srušiti, primošenski narod ostao i kod užih izbora na stranpućici, jer kod istih nije sudjelovao onako, kako bi bio inače, bez sumnje sudjelovao, da nije u nj bila bačena ta pogubna mreža.

Doživjelo se dakle, da je tako zvano Stojićev pravaštvo moglo u onome inače dobrom i poštenom pučanstvu zametnuti prkos i osvetu samo pomoću jedne crne klevete, koju ni Stojić isti nije više mogao stukturiti, premda pozvan u Primošenu da izopravi počinjenu pogrešku i premda kroz „Hrvatsku Krunu“ u tobože preporučio i željelo da priže izboru glasuju za D.r Dulibića i oni, koji su u Primošenu za nj kod prvog izbora glasovali.

Nigdje i nikad ko u ovom slučaju nije se obistinila ona: tko pod primogenjama kopa... Uvjereni smo, da će Primošenci uvidjeti u kakovu su tešku zabludu upali tudjom krivnjom. Ne uvide li to sami, znači će da im je draže ostati u zabludi nego li se pokloniti istini.

U Rogoznici Stojićev pravaštvo uzgnojilo u malo dana silne zatajnice.

Pred uže izbore izišli ti tako zvani pravaši po njegovu napatku s takovim zahtjevima, o kojima se može najumjestnije reći, da su bili samo novi porod starog prkosa i stare osvete. U najodlučnijim čas, kad iskretnim pravašima nije trebalo ni trenu oklietati, kad je bila najprirodnija odluka glasovati za D.ra Dulibića, Stojićevi pravaši iz Rogoznice traže, da im se skinu glavar, pristav, ronda i lugar, jer da jednostavno nemaju u te ljude povjerenja, inače da će oni glasovati — za Iljadicu!!!

Ala osvjedočeni, svjestnih pravaša, koji takova mizerna, mjestna pitanja predpostavljaju

izboru jednog narodnog zastupnika, i to jednog zastupnika, koji se je taman za Rogoznicu zauzeo, ko što nije još nijedan zastupnik.

Neka čitatelji sada po ovome sude, koliko je iskrena, koliko je ozbiljna bila želja i preporuka Marka Stojića u jednom od najzadnjih brojeva „Hrvatske Kruna“, da „njegovim“ pravašim pri užem izboru glasuju za D.r Dulibića.

Viesti.

U Spljetu je bila žestoka borba između kandidata Don Frane Bulića i Dra Josipa Smodlake. Uz Smodlaku su bili demokrati, autonomasi i socialisti. Bulić je ipak na užim izborima dobio većinu od 293 glasa.

U Zadru je izabran na užim izborima bez protukandidata Don Ivo Prodan.

Izabrani zastupnici u Dalmaciji: 1. Don Ivan Prodan, 2. Dr. Dušan Baljak (Srb) 3. Dr. Ante Dulibić, 4. Dr. Vicko Ivčević, 5. Dr. Ante Tresić-Pavičić, 6. Don Frane Bulić, 7. Don Frane Vuković, 8. Don Virgil Perić, 9. Ante vite Ivanović, 10. Don Juraj Binkani, 11. Dr. Mihailo Bjeladinović (Srb).

Izbori u našem kotaru razbistrili su u mnogo čemu položaj i otkrili su mnoge nedostatke. O svemu tomu ćemo se pozabaviti obširno. Međutim već sada ne možemo, a da ne pohvalimo držanje birača obćine Tiesna i Vodica, kao što i uzornu obranu Hrvata Skradinske obćine. Birači Tješnjanske obćine dokazali su, da su shvatili važnost ovih izbora, za koje su bili tako oduševljeni, da su malo da ne svi listom došli. Od 1320 birača u cijeloj obćini došlo ih 1005, a da je bilo potrebe, bilo bi ih došlo još preko stotine. U Vodicama došlo je oba puta sve složno, a u Skradinu drugi put je broj naših glasova ponarastao za 86. — Evala svim tim svjestnim biračima!

Za D.r Dulibića glasovalo je na Konjevratima 259, u Primošenu 155, u Skradinu 726, u Šibeniku 1073, u Tiesnome, 1005, u Vodicama 330, u Zatonu 112, u Zlarinu, 165 birača. Ukupno 3825.

Uzorani red vladao je u gradu i u okolicama, a kako čujemo i u cijelom izbornom kotaru, pred svih izbora, pa i preko užih. Prekinoće za veličanstvenih manifestacija na čast D.r Dulibića nije mir i red nit najmanje bio porušen, premda je sa strane protivnika bilo čuti gdje i gdje po koji izaziv.

Obći je glas, da se proti cijelom izbornom činu ne može podići nit najmanji prigovor, jer da su izbori provedeni svugdje strogom zakonitošću.

Naš zastupnik D.r Ante Dulibić boravi u Šibeniku od prošle subote. Sa svih mjesta

svog izbornog kotara primio je bezbrojne čestitke na sjajnoj pobjedi, kojima se je posebitice odzvalo. Zahvalu svojim biračima objelodanit će što prije. Sutra D.r Dulibić polazi u Zadar.

Iz Skradina nam pišu, da je tamo po dovršenom izboru, na glas da je D.r Ante Dulibić izabran sa 3825 glasova, zavladao silno oduševljenje i da su priredjene u mjestu velike manifestacije.

Iz Jezera. Od kada se u našem selu slobodno i ponošno vijē naša mila trobojnica, nastupila je među nama svima seljanima jednodušnost, bratska sloga i živa ljubav za hrvatstvo. Tu jednodušnost, tu slogu, tu ljubav dokazamo svima prigodom tek minulih izbora, prije kojih još na 12. ovog mjeseca pristupismo za prvi put svikolici na izbornu skupštinu u našoj bratskoj kući, gdje nam odlični rodoljub g. D. Sirovica probesjedio zanosno o važnosti izbora i o svejtoj dužnosti, da složno svi glasujemo za D.ra Dulibića.

Na 14. i na 23. tek. mj. odazvasmo se svikolici toj dužnosti i podasmo svikolici naše glasove za D.ra Dulibića. Neka Bog tu našu slogu i našu ljubav uzdrži vazda nepomućenu, a međjuto živio naš novoizabrani zastupnik D.r A. Dulibić!

Šibenska glazba udarat će u uedjelju na podne u obćinskom perivoju. Sinoć je izostala njezina obćajna obhodnja gradom, jer je udarala prekinoće, i jer su sinoć glazbari imali kušnje za koncerat u nedjelju.

Iz „Hrvatskog Sokola“. U nedjelju večer bit će u našem „Sokolu“ zabava, na koju su pozvani svi družinari sa obiteljima. Početak zabave u 8 sati.

„Hrvatska Rieč“ izlazi još danas i u sriedu na pō arka. Od 1 lipnja počēt će redovito izlaziti na cijelom arku. Bit će uređivana ko što je bila prije nego je prekinuto njezino izdanje radi poznatih razloga, i razaslana svim njezinim predbojnicima u pokrajini i van nje.

„Učiteljski Glas“. Peti i šesti broj ovog učiteljskog glasila izići će odjednomo na 15 idućeg mjeseca u Splitu. Počam od 7. broja unaprijed taj će se list tiskati u „Hrvatskoj tiskarni“ u Šibeniku.

Iz Zosela pišu nam: Ovdje je vladalo posvemašnje oduševljenje preko cijelih izbora. Svi bijasmo kao jedan čovjek za čestitog D.r Dulibića, kojega da nam Bog poživī!

Ničiji upliv, ničija kortesaćija nije mogla ovdje ni najmanje uspjēti. Ostasmo svikolici čvrsti, nepokolebivi i svi krenusmo na izbor pod našom milom trobojnicom uz jedan poklič: Živio zastupnik D.r Ante Dulibić! Živila Hrvatska!

Pobjeda!

Zaplavila ružoprsta zora
Da razviesiti Šibenika dvore,
Dvore sjajne, pune svakog blaga,
I prozore sa krasnim sagovima,
Nakićene dragom nam trobojnom,
E se odmah u duši zapitaš:
Mora danas da je njeko slavje,
E obavako blista pusto blago?
Kad bi rekō: na dvoru si carskom.

Silni Bože, što će ovo reći?
Gadjat mogu, al nagodit neću.

Čuj, putniče, kud si tako zašō,
Ili su te zasliepili dvori
Ovog tako nakićenog grada.
Promišli se malo bolje, pobro,
I prohodaj Šibenikom - gradom,
Pa ćeš čuti, što još nisi čuo:
Viest, koja bi sljubila te zemljom
Ne od tuge, da li od radosti.

Stigoh uprav na plokatu velu
Pristupivši veselim ljudima,
Da počujem, što je na divanu.
Srce mi je dušu izmucilo
Gledēć nako vesele duhove,
Dok ja jadan jutros s parobrodom
Dodjoh pratnjom čemera i jada,
Što mi sinoć međ kucanim bilo:
Tuzni, jadni oni odveć bili
Kad doćući za nasilja pusta,
Koja su se ovih dana zbila,
Pa su mogli i sobi se nadati;
Jer njima je isti dušman bio,
Koj i druge narode mučio.

Nu Svemōzna vladalačka ruka,
Milosrdna i svakom jednaka
Bilo bogcu, bilo bogatašu,
Predusretne pogubnu azdaju.

Bože mili, što to mora biti?
Kad onako veselo se vidi:
Šibenčani obziru se svugdje,
Taruć ruke, savijajuć brke.
Jeste žbilja, padne mi na pamet,
Blago njima, kada tako mogu,
Sretni li su, Bože tebi hvala,
Što ovako njim si podiello;
Uprav život sretan i ugodan!

Davno bilo teke jedva pantim
Kad sam jednom mogō samo reći:
Sretan li si i opet si bogat!
Njemu uprav to je pristojalo,
Pošto narod vidjeh gdje ga hvali;
Jer u tuzi i nevolji vazda
Pružio mu desnicu ne praznu.

Čudni Bože, može li na svijetu
Ista večeg za čovjeka biti,
Nego čuti od naroda svoga
Blagoslove, pune srčanosti,
Koje narod njemu podjeljuje.

Vilo moja, milovanje moje,
Kud bi menē sada ti zavela,
Zar da o tom dalje ja čeretam?
Nu molim te, nije meni hora,
Već nategni gusle javorove
I složi ih u mileno glasje
Pa izvodi spomenke nam pjesme,
Što će viekom, dok Šibenik bude,
Narod pjevat uz pratnju gusala,
Sjecajuć se negdanje slobode.
I ne će ih moći odstraniti,
Jer će biti cigla mu utjeha

Bilo u tuzi, bilo u veselju,
Je! veselje, znat će oni kazat,
Da slobodu nije zaslužio,
Već njegovi boreći se predji:
Za krst častni i slobodu zlatnu.
A kad tuđe gdjekad ga spopadne
Pozvati će milu svoju djecu,
Da pjevaju pjesmu veseljanku,
Kuju sada ajdmo da pjevamo,
Te putniku nako željenomu
Razladihmo ledenom vodićom
Srce žarom silno razplamčeno.

Mjesec svibnja uprav se desio,
— Gospin - mjesec u sv'jetu se zove —
Dan mjeseca dvadest i treći,
Kad Šibenik ovio se u ruho:
Modro, bijelo a gornje crveno,
Pa uz doček milozvučne glazbe
Čeka čovjek svaki na prozoru,
Da zaori Šibenikom ciljem
Dragog svoga zastupnika ime.
— Nije prošlo nekoliko sata
Kad odlegne ime Dulibića.

Odje je pero slavnog Bairona,
Gdje li kista čuvenog Murilla,
Da opišu zgode nećuvene:
Jedan perom, drugi vještom rukom,
Mislim e bi na domak tek došli?
— Jadan! narod na ugaru bio,
Ali što će, kad nema ni ruke,
Koja njemu da zametne sjeme,
Sjeme rada i prosvjete svjetske,
Dok nesvane ovo vjaj danak,
Kof usrećit ovaj b'jedn narod
U doćući novog svoga oca,
Koj kako je dosad vjeran bio,

Tako vjeran i viekom će biti
Geslu svome: Bože i Hrvati.

Tko da broji trude nevidjene
Koje imō na Dulibića Ante?
Nu nek bude dostia spomenut,
Dva dušmana, do dva orla ljuta,
Koji njega želiše prožd'rjeti,
Ali kost im zapela u grlu,
Te se sami jadro udaviše. —
Jedan bio Iljadica Vice,
Koji čopor cilji pripravio
Da stubokom potkopa temelje,
Dičnom našem novom zastupniku:
Drugi bio, Bog mu oprostito,
Marko Stojić, pokojnog Ivana,
Bivši glavar grada Šibenika.
U svevišnji ne odsudi njima,
Pravica bo uvjek prevladjuje,
Da uzomogu vladati narodom,
Kad ni sobom neznaju vladati.

Kad j' ovako glave posjekao,
Kamo j' neće i druge patuljke?
Ovakō sam u govoru zasno.

A sad moji Šibenčani mili,
I ja s moje radujem se Vami,
Što ste takva zadobili muža
U osobi Ante Dulibića.
I želim Vam predugo veselje,
E da tako sjecate se borbe,
Što je slavno izvojtšili jeste,
Te na umu viekom zadržite
Onu dičnu lozinku nam staru:
Da Bog živi Hrvatsku nam dragu
Da Bog za nju uzmoži nam snagu
I da svugdje bude sloga bratska,
Nek uzkrne slobodna Hrvatska!

Patnik Ivanov.